

OSLOVENIE NA ÚVOD SL. BOŽÍCH, BA, NK, Štedrý večer, 24. 12. 2024, 16.30

Ďakujeme Agátke za radostný veršík. Mnoho podobných milých slov a prianí ste v týchto dňoch dostali - či poštou na pohľadniciach alebo cez aplikácie a sociálne siete.

Je pekné dostať pozdrav, no ešte oveľa radostnejšia je, keď sa s tým, kto nás má rád, môžeme stretnúť.

Vianoce sú najkrajší pozdrav, aký nám poslal náš nebeský Otec. - Živý pozdrav živý v narodenom betlehemskej Dieťaťi. V ňom nám Boh otvára dvere, ktoré sme si my pribúchlí svojou vlastnou vinou. Keďže sami nie sme schopní prísť k Bohu, prichádza On k nám vo svojom Synovi Ježišovi.

Ďakujeme za to Pánu Bohu aj na dnešných službách Božích. Všetci - domáci, hostia, deti i dospelí na nich úprimne vitajte.

Začíname ich v mene Boha: Otca, Syna i Ducha Svätého.

Spievajte predspev: Rosu dajte nebesá zhora.

Kázeň z ev. služieb Božích, Bratislava (Nový kostol): 24. 12. 2025, 16.30, Štedrý večer, ES: 10, 1-4, A 5, 10, 5-6, 41, A 12, 47, 60 čítanie zo SZ: Mich 5, 1; Iz 9, 5-6; ev.: Lukáš 2, 1-14, **téma: Pane, príd' aj k nám**

Zjavenie Jána 22, 20b - 21: „Príd' Pane Ježiši! Milosť Pána Ježiša (Krista) so všetkými (svätými Amen.)“

Milí bratia, drahé sestry, ctení domáci viery, vážení hostia!

Kedy už budú Vianoce?, pýtali sa osirelé deti v nemeckom meste Hamburg svojho vychovávateľa. Bol ním Johann Hinrich Wichern, evanjelický farár. Aby deťom spríjemnil čakanie, položil na drevené koleso z voza 23 sviec. Postupne zapaloval vo všedný deň červenú sviečku a v nedeľu veľkú bielu sviecu. Zvyk sa časom preniesol do ďalších miest Nemecka aj do iných krajín. Hoci v priebehu rokov sa presadil adventný veniec len so 4-mi sviecami, aký poznáme dnes, predsa zostala detská otázka: **Ako veľa dní ešte zostáva do Vianoc?**

Na rozdiel od detí **si my dospelí uvedomujeme, ako málo času do Vianoc zostáva...**

A tak čakáme - malí i veľkí - jednotlivci aj spolu. **Celý ľudský život je svojim spôsobom čakaním.** Očakávaním na to, čo príde, čo naplní naše túžby. Deti čakajú až budú veľké, mladí, kedy skončia školu. Tí trochu starší čakajú na čas, keď budú mať vlastné bývanie a založia si rodinu. Najstarší čakajú, že ani v jeseni života nebudú svojimi opustení a zabudnutí.

No nečakajú len jednotlivci, ale aj národy. Tie, čo sú sužované vojnou, očakávajú pokoj. Krajiny v ekonomickej kríze čakajú

zlepšenie hospodárskych pomerov. V cirkvi čakáme duchovné prebudenie, zvrúcnenie viery.

Vo chvíli, keď zostáva len krátky čas, kým zasadneme k štedrovečernému stolu, sa pýtajme: **Čo očakávame od Vianoc ako spoločenstvo?**

Čo očakávaš od Vianoc ty, milý brat, milá sestra?

Čo očakávam - očakávame i dnes večer?

Čím sme vekom a myslením zrelší, tým menej čakáme na to, čo na nás kričí z reklám a výkladných skriň obchodov. Jedna sestra spomínala, že keď sa jej pýtali, čo jej prinesie „Ježiško“, odpovedala, že je vo veku, keď by pre ňu bolo darčekom, keby „Ježiško“ veci odnášal, nie prinášal. Nejedem máme, čo potrebujeme a netreba nám viac. Azda túžime akurát po chvíli klúdu, keď aspoň na pár dní môžeme mať pokoj od starostí všedných dní. Túžime po pokoji v spoločenstve našich blízkych, po radosti, ktorá sa dá odčítať z očí malých detí.

Pokoj, príjemná atmosféra v rodinách patria k Vianociam. Nenahradia však túžbu, ktorú Boh vložil hlboko do každého ľudského srdca (Kaz 3, 11). Je to **túžba, o ktorej sme počuli z knihy Zjavenia Jána: „Príd, Pane Ježiši!“**

Ľudia, ktorí sa spoliehajú len na seba, nikdy neslávili skutočné Vianoce. Zažijú všetky viditeľné lákadlá Vianoc. Nepodceňujeme ich. Nechceme znevažovať stretnutia s rodinou a priateľmi. Sú darom. Darom je aj chutné jedlo a nápoj. **„Ak však Vianoce pre teba neznamenajú stretnutie s Ježišom, si (duchovne) chudobný“,** biedny (Hans Erik Nissen).

„Príd, Pane Ježiši!“ - Z týchto slov znie skutočná túžba, túžobná žiadosť po naplnení prosby po Ježišovej blízkosti. **„Príd, Pane Ježiši!“** - tak sa modlievali kresťania v ranej cirkvi, neraz sužovaní prenasledovaním pre svoju vieru v Krista.

Na čo očakávam/e, keď jednotlivo, aj ako spoločenstvo vyslovíme: „Príd, Pane Ježiši!“?

Iste, nejdeme tu o tom robiť anketu. **Skúmame však svoje očakávania - i tie vianočné.** Pýtajme sa: **Čakám vôbec niečo? Neprehlušili nejaké iné očakávania túžbu po Pánovej prítomnosti v nás?**

Štedrovečerné služby Božie patria k tým s najvyššou účasťou v roku. Vďaka Bohu, že tu môžeme byť aj dnes viacerí. No čo ako pekná účasť by sa minula cieľa, keby sme prišli iba preto, že kostol, stromček a Tichá noc patria

k vianočnej idyle. Tak ako bohato prestretý stôl a tradičné pokrmy. Patria k idylke, ktorá je „zákuskom“, ktorý si po bežnom jedle nedávame – ktorý nie je nutný, aby sme žili. Bolo by smutné, keby sme do kostola prichádzali iba zo zvyku, a nie preto, že bytostne potrebujeme Ježiša Krista – Spasiteľa.

Kto potrebuje Spasiteľa? - Ten, kto potrebuje byť zachránený. Veľa ľudí túto pravdu nerozpoznalo. Niektorí si myslia, že im darí veľmi dobre. Iní si myslia, že veci idú obstojne. A iní zase vidia, že život ide raz hore, raz dole – ako na hojdačke.

V skutočnosti **len keď sa človek stratí, zistí, že potrebuje Ježiša. Práve preto, že Pán Boh videl našu stratenosť - videl, že to s nami išlo „z kopca“, si Boh v Ježišovi zvolil cestu nadol.** Videl, že hriech žije v hĺbke nášho srdca.

Napriek radosti z mnohých vianočných vecí, nič sa pri nás, ani na svete nezmení, ak nie sme ochotní prosiť Boha, aby zmenil naše srdce. **Zmeniť naše srdce, je to, čo Pán Boh chce.** Neposlal k nám Ježiša, aby sme mali slávnostnú atmosféru a dobré jedlo. Ved' **Vianoce nie sú len príbehom z minulosti. Pán aj nám kladie otázku: Budeš mojím Betlehemom?**

Pán Boh nás pozná omnoho lepšie, ako poznáme my sami seba. Preto **sa Ježiš narodil ako Spasiteľ - Záchranca z hriechov. Ako Ten, kto „prišiel hľadať a spasiť, čo bolo zahynulo“** (L 19, 10). Ježiš neprišiel, ako luxus, ako zákusok, ktorý prijmem niektorí len na Vianoce, ďalší nedeľu čo nedeľu. Neprišiel, aby nám vytvoril idylu, v ktorej nám je príjemne, ale aj bez nej sa zaobídeme. **Boh nám poslal svojho Syna ako chlieb života** (J 6, 35) - **ako Toho, koho bytostne potrebujeme.** Nie len na Vianoce či v nedeľu, aj v dňoch všedných. Každý deň.

Keď stojíme na prahu Vianoc, chceme si nanovo uvedomiť, že **potrebujeme predovšetkým Spasiteľa Ježiša Krista - a to väčšími než čokoľvek.**

„Príď, Pane Ježiši!“ Ved' dnes a v každý nový deň nejde najmä o naše túžby – o šťastie, zdravie, pokoj... **Ide o to, čo spôsobil Boh, čo chce aj v nás a cez nás vykonať. To je dobrá správa, ktorá nás drží, nesie.** Len v Kristovi majú aj ďalšie dary skutočnú hodnotu.

Po túžbe po Ježišovi hovorí záverečná kniha Biblie – Zjavenie Jánovo – o milosti. „Príď Pane Ježiši! Milosť Pána Ježiša (Krista) so všetkými (svätými Amen.)“ **Ježiš a milosť úzko súvisia.**

Zvesť o milosti, o nezaslúženej Božej priazni prvý raz zaznela betlehemským pastierom. Anjel im povedal: „*Nebojte sa, veď zvestujem vám veľkú radosť, ktorá bude všetkému ľudu, lebo narodil sa vám dnes v meste Dávidovom Spasiteľ, ktorý je Kristus Pán*“ (L 2, 10 - 11). V písomných dokladoch onej dávnej doby sa pastieri spomínajú ako drsní, hrubí, neotesaní ľudia. Keďže vo dne pracovali a v noci si strážili stádo, títo jednoduchí ľudia zanedbávali vonkajšie formy bohoslužobného života ako pravidelné modlitby či návštevu bohoslužieb. Patrili k tým, ktorí boli od Boha najviac vzdialení. V očiach nábožných zákonníkov boli pastieri už vopred vylúčení z Božieho kráľovstva. Tým, že poslanstvo evanjelia o spáse v Kristovi bolo zvestované najprv práve pastierom Biblia prezrádza, že **pred Bohom nie je rozhodujúci náš - tvoj/môj momentálny stav, ani to, ako nás hodnotia druhí.** Písmo sväté zvestuje milosť, ktorú pochopia iba tí, ktorí sa nemôžu spoliehať a na svoju vlastnú spravodlivosť, nemajú v čo dúfať. **Len tomu, kto má pred Bohom prázdne ruky, ich Pán naplní.** Tých, ktorí sa nazdávajú, že sú bohatí, falošne spokojní so sebou spokojní, Pán prepustí naprázdno (čítaj: L 1, 53). Kto sa spolieha na svoje zásluhy, pracovné, náboženské...

neporozumie, ako sa niekto môže tešiť z Vianoc, z narodenia dieťaťa v nedôstojnej maštaľke. Naopak, **kto vie a priznáva, že pred Bohom nemá nič, môže bytostne prežívať vianočnú radosť, tešiť sa z toho, že Ježiš Kristus prišiel spasiť hriešnikov.**

Máte niekedy pocit, že o vašom živote rozhoduje niekto, kto sa nemusí zaoberať základnými existenciálnymi otázkami, kto vôbec nechápe vašu životnú situáciu, nerozumie vašim každodenným problémom, kto je, takpovediac, „za vodou“?

Máte takých politikov, vedúcich v práci, predstavených, učiteľov alebo príbuzných? Zdá sa vám, že aj Boh je taký - že sa nezaujíma o váš údel, že vám nerozumie, že aj On je „za vodou“?

Vianoce pripomínajú, že Boh nie je od nás vzdialený - že je s nami - že prišiel, aby nám v Ježišovi dokázal svoju lásku a pochopenie tým, že sa stal jedným z nás. Narodil sa na okraji spoločnosti a žil jednoduchý život. Zároveň šíril poslanstvo Božej lásky ku všetkým. **Nasledovať Ho znamená vydať sa na cestu k naplnenému životu.** Táto cesta je otvorená pre všetkých bez rozdielu. Aj pre vás.. **Boh nikoho nenúti, aby veril.** Neprichádza k nám ako desivý a mocný vládca, ale ako malý

a nenápadný. Bolo by pre Neho ľahké zjaviť sa na nebi, aby Ho všetci mohli vidieť. Ľudia by však vtedy pociťovali skôr strach ako úctu a lásku k Nemu.

Boh chce, aby sme sa rozhodovali slobodne. Prichádza ticho, necháva sa hľadať a... nájsť. **Všetko, čo musíme urobiť, je začať - nadviazať s Ním vzťah, osloviť Ho. Nebojte sa Ho osloviť svojimi vlastnými slovami! Nemáte čo stratiť.** Naopak, výrazne to ovplyvní váš život!

Pán aj nám kladie otázku: Budeš mojím Betlehemom?

Odvážme sa prosiť: „Príď Pane Ježiši!“ Prijatí milosť Pána Ježiša Krista. Amen.

*S použitím myšlienok: Hans Erik Nissen: Vianočná noc (Zamyslenie EVS, 24. 12. 2024), Jürgena Wieneckeého (FB 2026), <https://www.pastorace.cz/tematicke-texty/r-2004-citite-se-nekdy-nepochopeni-aneb-je-buh-za-vodou>, Terezia Zukic Skateboard Boží (vyd. Karmelitánské nakladatelství): **Martin Šefranko, evanjelický a. v. farár***

Modlitba: Bože, bohatý v milosti, ďakujeme Ti, že na prahu tohoročných Vianoc, nám pripomínaš ich pravý zmysel.

Videl si, že to s nami išlo „z kopca“, a tak si v Ježišovi zvolil cestu nadol. Prosíme, príď aj k nám. Do nášho života, do našich rodín, cirkevného zboru i národa. Otvárame sa Tebe, Spasiteľu, Pane Ježiši, ktorý si

nielen sviatočným zákuskom, ale chlebom života potrebným nám na každý deň. Požehnaj tieto sviatky, aby sa ich posolstvo dotýkalo našich životov a my sme sa radovali z daru, ktorého sa nám v Tebe dostalo. Ďakujeme, že si prišiel kvôli nám, že Ti na každom z nás záležalo a stále záleží.

Nedaj nám ľahostajne prechádzať popri Tebe.

Nech Duch Tvojej lásky, pravdy, svornosti a vrúcnosti je s nami počas dní sviatočných aj po nich.

Kriste, Tebe na česť chceme žiť teraz, keď pôjdeme domov,

kde nás čaká štedrá večera.

Modlíme sa za tých, ktorým sa je ťažké tešiť sa. Za ľudí sužovaných chorobou, za tých, ktorým zomreli ich blízki a prežívajú sviatky bez nich, s bolesťou v srdci. Prosíme za tých, ktorí zažívajú nespravodlivosť, trpia vo vojnovom konflikte, v rodinných nezhodách. Príď aj k nim. Ul'av, uzdrav, utíš, daruj im svoj pokoj.

Buď s tými, ktorí nám počas sviatkov slúžia v doprave, médiách, zdravotníctve, v poriadkovej službe.

Ďakujeme za Tvoje milostivé sklonenie sa k nám. Spoločne Ti na slávu voláme: Sláva Bohu: Otcu i Synu i Duchu Svätému... Amen.